



*Det frågades, här Christina Danielson och Ulla Lundberg. (Bilder: Kjell Wihlborg).*



*Med fullt segel utanför Fotevikens "örlogshamn".*

## Sven Rosborn berättade om när Bulltofta gav plats åt Malmö

Ett hundrafyra personer bänkade sig den 18 januari i Kummingården med förväntningar på den engagerat berättande Sven Rosborn, arkeolog och medeltidshistoriker. Efter en kort presentation av vad han grävt och forskat i under drygt 40 år, blev det en promenad längs den kustlinje, där människor kom in efterhand som inlandsisen flyttade på sig. Sakta men säkert bofäste sig folket tryggt en bit inåt landet och skapade långsmala byar med marker ut till det livgivande men farliga havet. Det formade de senare socknarna Hököpinge ("köpstaden"), Eskilstorp, Tygelsjö, Klagstorp, Bunkeflo, Bulltofta av vilka den sistnämnda släppte till lite mark för ett blivande Malmö.

Landskapet formades med några "ör", Skanör, Halör, Stenör och det latiniserade Landora (ja "ora" är bara en naturgeografisk version som t.ex. i Sjöbo ora). Havet gav liv, sillen inte minst. Från tyskarnas Lübeck med salt i utbyte mot sill, seglade de flatbottnade koggarna in i historien. De såg lite klumpiga ut men var smidiga nog att kryssa. Sven fick med vikingamuseet i Foteviken vara med om att rekonstruera och prova sådana.

"Trelleborgar" och andra borgar på Jylland, öarna och i Skåne berättar bl.a. genom sin placering om hur det danska väldet har skiftat genom tiderna. Kyrkor byggdes intill dem efter att Harald Blåtand (han med det blåskimrande, bitande svärdet) kristnade landet och gav plats för biskopar, som kunde bestämma över bönder och jägare.

Så närmade sig Sven medeltidsstaden Malmö, som alltså föddes på ett havsnära stycke av Bulltofta by. Därmed var han inne på sina 42 år som arkeolog och arkivforskare i Malmös medeltid. De åren har fyllt en bok på 339 sidor, som han under kvällen sålde till vd som väl kunde kallas ett vänskapspris.

Medeltidshistorien ger i andra hand en del förklaringar till hur Malmö uppstod och utvecklades och varför det blev så trist med 60-talets historielösa rivningsraseri ("sanering"). Men vid gamla Väster blev det ändå – **halt!**

Sen berättade Sven om fynd som gjorts och som ligger och väntar i en krypta i nordvästra Polen och som bl.a. innehåller en guldplatta med en text som klart säger att det handlar om Harald Gormson Blåtand ("arald cvrmsøn") och ett område i Polen som till stor del befolkades av skandinaver.

Mer därom är att vänta och då med något för Oxie-bor särskilt spännande!

Ni som inte var med, kolla Svens framfart bl.a. på biblioteken. Han går i repris, ibland tema med variationer, för han är en faktaspäckad, spontan frihandstalarare med en välputsad historisk backspegel.



*Per Ragnarson*